

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés az Elsőfokú Bíróság azon ítélete ellen irányul, amely elutasította a fellebbező által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal negyedik fellebbezési tanácsának 2008. április 8-i határozata ellen benyújtott keresetet. E határozatban a fellebbezési tanács helybenhagyta a fellebbező által benyújtott, az „ALASKA” közösségi ábrás védjegy törlése iránti kérelemnek a törlési osztály általi elutasítását. A fellebbező kérelme a 32. osztályba tartozó minden, a lajstromozás által érintett árura (ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz) vonatkozott.

A felek között lényegében azon kérdés vitatott, hogy a földrajzi jelzés rendelkezésre állása követelményének formájában fennálló feltétlen kizáró ok.

Fellebbezésében a fellebbező különösen az ítélezési gyakorlat által kialakított elvekre tekintettel azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a 40/94/EK rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját.

A közösségi védjegyről szóló rendelet fent említett rendelkezésének megfogalmazása szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban a bejelentés által érintett áruk földrajzi származásának feltüntetésére *használhatnak*. Ebből kitűnik, hogy az olyan földrajzi elnevezések esetében is, amelyeket vállalkozások *használhatnak*, biztosítani kell utóbbiak számára, hogy ezen elnevezések az érintett árucsoport vonatkozásában földrajzi jelzésként rendelkezésre álljanak. A Rendelet említett rendelkezésének alkalmazása nem feltételezi, hogy fennálljon a konkrét, aktuális és tényleges rendelkezésre állás követelménye.

Amennyiben az Elsőfokú Bíróság a jelen ügyben nem alkalmazta volna tévesen a Rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját és az ítélezési gyakorlat által kialakított elveket, meg kellett volna állapítania, hogy Alaszka az Egyesült Államok legnagyobb ivóvízgyűjtője, továbbá hogy az érintett vásárlóközönség különböző formájú tiszta vízben való természetes felesleggel hozza összefüggésbe Alaszkát, valamint hogy gazdaságilag jelentős mértékben állítják elő az ásványvizet Alaszkában, és már értékesítik a Közösségben, és így igen valószínű a további értékesítés. Ezért egyértelmű, hogy az „ALASKA” elnevezést a jövőben földrajzi jelzésként használhatják a versenytársak.

Ehelyett a Bíróság tévesen alkalmazta a Rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját és az ítélezési gyakorlat elveit, mivel opportunista vizsgálat elvégzésével, azaz annak vizsgálatával, hogy az Alaszkából származó ásványvíznek a Közösségben való forgalmazása üzemgazdasági szempontok (versenyhelyzet, szállítási költségek) alapján ésszerű-e, vagy sem, további, a felvázolt elveken túlmutató követelményeket állított fel. E további követelmények a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt szabály, annak megfogalmazása és különösen az ítélezési gyakorlat által kialakított elvek értelmében túl magasnak tekintendők, és túlságosan tág, a közösségi jogi szabályozás céljának meg nem felelő értelmezéshez vezetnek.

2009. szeptember 15-én benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-370/09. sz. ügy)

(2009/C 267/83)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: A. Margeli és M. Karanasou Apostolopoulou)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az ásványianyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis e rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/21/EK irányelv nemzeti jogba történő átültetésére előírt határidő 2008. május 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 102., 2006. 4. 11., 15. o.

A High Court of Justice (Anglia és Wales), Chancery Division által 2009. szeptember 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs kontra Isaac International Limited

(C-371/09. sz. ügy)

(2009/C 267/84)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Anglia és Wales), Chancery Division.

Az alapeljárás felei

Felperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Alperes: Isaac International Limited.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Olyan körülmények közt, mint a jelen ügyben, amikor valamely importőr két tagállamban működik és rendelkezik székhellyel, továbbá az egyik tagállamba importál árukat, majd azonnal a másik tagállamba szállítja át azokat, a 2454/93 bizottsági rendelet⁽¹⁾ 292. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában egynél több vámhatóságot érint-e a 88/97 bizottsági rendelet⁽²⁾ 14. cikkének c) pontja által a dömpingellenes vám alóli mentesség megszerzéséhez előírt végfelhasználási engedély?
2. Olyan körülmények közt, mint a jelen ügyben, amikor valamely importőr nem szerezte be a 88/97 bizottsági rendelet 14. cikkének c) pontja által a végfelhasználási eljárás alkalmazásához előírt szükséges engedélyt, alkalmazható-e mégis a 2913/92 tanácsi rendelet⁽³⁾ 212a. cikke alapján a dömpingellenes vám alóli mentesség?
3. Amennyiben a második kérdésre adott válasz igenlő, annak mérlegelésekor, hogy az Isaac helyzetében lévő kereskedő nyilvánvalóan gondatlan volt e,
  - a) elég világosak-e a 88/97 bizottsági rendelet 14. cikkének c) pontja és a 2454/93 bizottsági rendelet 292. cikkének (3) bekezdése alatt található rendelkezések a tekintetben, hogy azt a kereskedőt, aki nem tájékozódott a Hivatalos Lapban arról, hogy egynél több vámhatóság érintettsége miatt nem veheti igénybe az egyszerűsített engedélyezést, nyilvánvalóan gondatlannak kell tekinteni?
  - b) Másfelől ha a vonatkozó rendelkezések összetettnek minősülnek, a kereskedőre hárul-e a kötelesség, hogy a behozatok végrehajtása előtt tisztázza a helyzetet az adóhatóságokkal? Az erre a kérdésre adott válasz függ-e attól, hogy a kereskedő szubjektíven — de tévesen — úgy ítélte meg, hogy a vonatkozó rendelkezések alkalmazása világos?
  - c) Hogyan értékelhető az olyan kereskedő, mint az Isaac tapasztaltsága, akinek a fő üzleti tevékenysége kerékpáralkatrészek behozatala Kínából, akinek öt alkalmazottja van a behozatok elvégzésére és 16 hónap alatt 33 hasonló behozatalt hajtott végre? Különösen: tapasztaltnak minősül egy ilyen kereskedő?
  - d) Valamely tagállam adóhatóságai, amikor azt vizsgálják, hogy az Isaac helyzetében lévő kereskedő nyilvánvalóan gondatlan volt-e, hagyatkozhatnak-e olyan közzétett jogszabályra, mint az Egyesült Királyság vámtarifája,

ami bár ingyen megtekinthető az adóhatóságok egyes irodáiban és más nyilvános könyvtárakban, de az interneten csak éves előfizetés fizetése ellenében érhető el?

⁽¹⁾ A Bizottság 2454/93/EGK rendelete (1993. július 2.) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról (HL L 253., 1993.10.11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.)

⁽²⁾ A Bizottság 88/97/EK rendelete (1997. január 20.) a 2474/93/EGK tanácsi rendelettel kivetett dömpingellenes vám 71/97/EK tanácsi rendelettel való kiterjesztése alóli mentességnek egyes Kínai Népköztársaságból származó kerékpáralkatrészek behozatalára vonatkozó engedélyezéséről (HL L 17., 1997.1.21., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 25. kötet, 158. o.)

⁽³⁾ A Tanács 2913/92/EGK rendelete (1992. október 12.) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.)

2009. szeptember 22-én benyújtott kereset — Európai Közösségek Bizottsága kontra Máltai Köztársaság

(C-376/09. sz. ügy)

(2009/C 267/85)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: A. Alcover San Pedro és E. Depasquale meghatalmazottak)

Alperes: Máltai Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Máltai Köztársaság — mivel nem helyezte használaton kívül a hajókon rendszeresített, nem kritikus alkalmazású halont tartalmazó tűzvédelmi rendszereket és tűzoltó készülékeket, illetve nem azokból nem nyerte vissza a halont — nem teljesítette az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikke (4) bekezdésének v) pontjából eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság a Máltai Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A rendeletnek a csatlakozási okmány 2. cikke rendelkezéseivel együttesen értelmezett 4. cikke (4) bekezdése v) pontja és 16. cikke rendelkezéseiből az következik, hogy a Máltai Köztársaságnak 2004. május 1-jéig használaton kívül kellett helyezni a halont tartalmazó tűzvédelmi rendszereket és tűzoltó készülékeket — kivéve a rendelet VII. mellékletében felsorolt kritikus alkalmazás eseteit —, és a megfelelő technológiával ki kellett nyernie azokból a halont.